

עין משפט
נר מצוה

ק:

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

מסורת הש"ס

בבא מ"י ס"ח מהל' מדין
ומפני הל"ט:
בבב ג"מ ס"ח מהל' מדין
בבב ג"מ ס"ח מהל' מדין
ל"ח מהל' מדין:
א"ה מ"י ס"ח מהל' מדין
מנחה ה"ה מ"י ס"ח מהל'
מנחה ה"ה מ"י ס"ח מהל'
מנחה ה"ה מ"י ס"ח מהל'
מנחה ה"ה מ"י ס"ח מהל'
מנחה ה"ה מ"י ס"ח מהל'

רבינו גרשום

השבת מחוסרין זמן הן
שאין השלוח מקדש באותן
הימים כלל אפי' לאיפסול
דכל מקום מחוסר זמן
הוא: וכן דאיתא ליליה
אין מחוסר זמן הוא:
כ"ט מ"י ס"ח מהל' מדין
קמא הוואל אמת מדין
בשם שעת הפסולת בזמן
סודו מחקשין הלחם לקדש
נמי מוארתי לאיפסולי
הוא ליליה מסודרו ויבא
חד יוםא הוא: אמר
רבא בעיקרין בין השמחות
וסילקי עד לחמין דין
שלא יקדשו ליפסול: אפי'
תימא ליליה אכל בני מנחה
וחתלת סודרו מפקדא
שלא כסודרו היה וכו' ונתן
ועודו עשה כמי מסודרו
הקוף ולא היה כלום אותו
סודו והחייב כמה דלא
הוא סודו שיעקב אלא
השאת אפילו בזמן הילוך
לא מקדש ליה ב' שמיני
ליפסוליה אכל בני מנחה
שקבעה ליליה רקסר דיום
הוא לא אמרין עשה כמי
שקבעה הקוף אלא מקדשה
ליפסול: ואינו דוחה אפיון
את יום הכפורים והסודו
כשבת: שא"י [ישתה] כל
דריס של כל השנה עד יו"ט
הוא היו מספקין הכהנים
לקריבין ואילו כן נמצאו
קדשים באין לביית הפסול.
ועוד כיון דלא קריבו
ועבי עילתין וכל קאי בכל
תתא: וכן דאיתא ליליה
שיתה ליליה: והא אין
קריבין אלא בעצתא קתי
אין אפיון ודחין יו"ט כיש
דריס ודבוח:
הדרן עלך שני הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו
עד שלא קדשו
בכלי שרת יש להן קדשו
ובכלי שרת יש להן קדשו
אלא קדושת הגוף
אלא קדושת השרת
נפקי לחילין אלא בפריה:
העופות והעצים והלבושה
ובלי שרת אינו דנימא
לית לה שרת רקדשה
סופאה [הבין] והסודרו
דמי כרפסין כנמרא.
אלא נאמר פריין אלא
במנחה: אמר שמואל מתי
רקתי שנטמאו לא ירוק
אין הן טהורין פריין:
דההם כי נטמאו נמי אין להן
פריין: קמ"ל. והאי

כמי שסידרו הקוף. הא דלמרינן בסוף לולב וערבה (פסח ד' ג.)
ללא היה ממלא במקדשה משום פסול ליה ולא אמרינן
דעשה כמי ששאלהו הקוף שאני התם ללא נעו כהן כנגדי כהונה
במליה: (ט) שני ימים טובים ש' ראש השנה קודם לשבת נאפה
ברביעי ונאב' לשבת שניה לאחר
דשה ואי קשית שני עשר ימיו
עשה לין נאלתה עד מנאלי שנת
דנאמה שנת היו יום הכפורים הא
לא קשית דלענין אכילת קדשים ליה
ולחנה אחר היום שעבר כדאמר
בזאמו ואת בנו (חולין דף פג.) הילכך
מיקרי אחד עשר קד פיש כקונטרס
ונראה ללא קשית מידי דאם נאו
עדים מן המנחה ולמעלה דלענין
אזוהי היום קודש ולמחר קודש (ר"ה)
ל' יום שני עשר וזמני מנייה
יוה"כ ויחול אחר העקב דלענין איתו
היום קודש מומרא בעלמא ללא
לחלוני ביה לשנה הבאה ואם קודם
מנחה נאו עדים לא עדין אלא חד
יומא ומחרתו דהוא עבר שנת חול
א"ע"כ שכבר אפו לחם הפנים מערב
יו"ט חזרין ועשין אחרים לקיים
לחם חוס כמו שזכר יומא ורשקין
נאכל כדפדיון ואע"כ דלמחר כפרק
המנחות והנסכים (לעיל דף ק"ה.) כל
הראוי למנחה אינו יולא מידי מנחה
לעולם היכל דאיכא תקנה לא אמר
משום לחם חוס כיום הלקחו כדאמר'
בפרק המנחות (לעיל דף מ:.) בני שני
כעשים ששמען על ארבע חלות ומדיה
ששמעו על שמונים חלות ומיחו
קשה היכי מייל יום הכפורים כחלם
בשנת הא שמעו כפרק החליל (טו"ה)
דף נד:) ללא מיקלע כחלם בשנת
אלא לאחרים שעשין לעולם אחד
מלא ואחד חסר ומשנה זו שניה
כ"פ"כ דערבין (דף מ:.) וקמתי רישא
אין פוחתין' מנחה דעשים המעוברין
בשנה ג' נשאה לעבר יומא על
שמנה ומשמע התם דאיתא ללא
כחמיס: ואינו דוחה את יום
צום. כפרק על עשין (פסחים דף ק.)
פרק מהלך דשני הלחם למלאן
למחר מנאורייתא זורכי שנת נעשין
ביו"ט כ' דהכא קמתי ואפילו דיו"ט
ביו"ט לא עבדי ומשני שאני התם
דלמחר קרף לנס ולא הגבה ולרשב"ג
דלמחר משום ר"ש בן אבון דוחה את
יו"ט ואינו דוחה את יום זום מאל'
ס"ל כחלם שאלו ומתקן שם כקונטרס
יום זום (משמע) [מסוס] ללא שייך
יום זום בני שתי הלחם וזכנס ממקו
ועקו יום זום משום לחם הפנים: הדרן עלך שתי הלחם

כי מטי ליליא דבי שימשי. של שנת ראשונה ליקדוש דהא אמרת
לילה אין מחוסר זמן וליפסול (ליליא ד' שני) של שנת שני לילה
שהרי עומד שם שמונה ימים שלמים: כשקדש וסילקו. קודש זין
השמשות של שנת ראשונה וסודר למחר: שלא כמלואו. דסדרו
כעודו מחוסר זמן: ושנת קמי
כעודו הקוף. ואין שולחן מקדשו
אפילו בזמן אכל קומן כמלואו משיבא
ליה לילה אין מחוסר זמן:
מתני' לא פחות. משני ימים
משנאפו: לג. שאפסוס בערב שנת
שאין אפיון דוחה לא שנת ולא יו"ט:
לפסעה. לשנת שניה: נאלתו
לעשרה. שנאפה במימי שנת: שני
ימים עובים של ר"ה. קודש לשנת
נאפה לא נאריע' ו' אכלתה לשנת
שניה לאחד עשר. ואי קשית י"ב ימיו
דהא אין נאלתו דוחה לא שנת ולא יו"ט:
דאזוהי שנת היו יום הכפורים הא לא
קשית דלענין אכילת קדשים ליה
הולך אחר היום שעבר כדלמחר כזאמו
ואת בנו (חולין דף פג.) הילכך מיתקרי
יו"ט: ואין דוחה. אפיון: אם יום
שני ליום הכפורים בערב שנת
אין לחם הפנים נאפה בו: גמ' לדברי
האומר. במסכת לילה (דף ק"ט)
מחלוקת: (א) שמה יסא. (ב) עובת
כל השנה שיהא נטר ונדבך ולא
יקריבם עד הרגל ומלא מכוין וממתין
[כ] מלאכה עד המועד ועוד שמה
יעבור בכל מחסר: וליכא [כ] שמה
יסא. אלא אין יכול להקריבם
אלא בו צום:

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

שיטה מקובצת

אמר רבינא בשקדש:
כ' נאלתו לא פחות: (ז) שאם
ישתה דריס ודבוח של כל
השנה עד יו"ט ולא היו
מספקין הכהנים לקריבין
ואילו כן נמצאו קדשים
באין לביית הפסול:
(ח) שנטמאו משקידשו
שניה בלילה: (ט) וליכא למיור: (י) העופות:

כי מטי ליליא דבי שימשי. של שנת ראשונה ליקדוש דהא אמרת
לילה אין מחוסר זמן וליפסול (ליליא ד' שני) של שנת שני לילה
שהרי עומד שם שמונה ימים שלמים: כשקדש וסילקו. קודש זין
השמשות של שנת ראשונה וסודר למחר: שלא כמלואו. דסדרו
כעודו מחוסר זמן: ושנת קמי
כעודו הקוף. ואין שולחן מקדשו
אפילו בזמן אכל קומן כמלואו משיבא
ליה לילה אין מחוסר זמן:
מתני' לא פחות. משני ימים
משנאפו: לג. שאפסוס בערב שנת
שאין אפיון דוחה לא שנת ולא יו"ט:
לפסעה. לשנת שניה: נאלתו
לעשרה. שנאפה במימי שנת: שני
ימים עובים של ר"ה. קודש לשנת
נאפה לא נאריע' ו' אכלתה לשנת
שניה לאחד עשר. ואי קשית י"ב ימיו
דהא אין נאלתו דוחה לא שנת ולא יו"ט:
דאזוהי שנת היו יום הכפורים הא לא
קשית דלענין אכילת קדשים ליה
הולך אחר היום שעבר כדלמחר כזאמו
ואת בנו (חולין דף פג.) הילכך מיתקרי
יו"ט: ואין דוחה. אפיון: אם יום
שני ליום הכפורים בערב שנת
אין לחם הפנים נאפה בו: גמ' לדברי
האומר. במסכת לילה (דף ק"ט)
מחלוקת: (א) שמה יסא. (ב) עובת
כל השנה שיהא נטר ונדבך ולא
יקריבם עד הרגל ומלא מכוין וממתין
[כ] מלאכה עד המועד ועוד שמה
יעבור בכל מחסר: וליכא [כ] שמה
יסא. אלא אין יכול להקריבם
אלא בו צום:

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

כי מטי ליליא דבי שימשי. של שנת ראשונה ליקדוש דהא אמרת
לילה אין מחוסר זמן וליפסול (ליליא ד' שני) של שנת שני לילה
שהרי עומד שם שמונה ימים שלמים: כשקדש וסילקו. קודש זין
השמשות של שנת ראשונה וסודר למחר: שלא כמלואו. דסדרו
כעודו מחוסר זמן: ושנת קמי
כעודו הקוף. ואין שולחן מקדשו
אפילו בזמן אכל קומן כמלואו משיבא
ליה לילה אין מחוסר זמן:
מתני' לא פחות. משני ימים
משנאפו: לג. שאפסוס בערב שנת
שאין אפיון דוחה לא שנת ולא יו"ט:
לפסעה. לשנת שניה: נאלתו
לעשרה. שנאפה במימי שנת: שני
ימים עובים של ר"ה. קודש לשנת
נאפה לא נאריע' ו' אכלתה לשנת
שניה לאחד עשר. ואי קשית י"ב ימיו
דהא אין נאלתו דוחה לא שנת ולא יו"ט:
דאזוהי שנת היו יום הכפורים הא לא
קשית דלענין אכילת קדשים ליה
הולך אחר היום שעבר כדלמחר כזאמו
ואת בנו (חולין דף פג.) הילכך מיתקרי
יו"ט: ואין דוחה. אפיון: אם יום
שני ליום הכפורים בערב שנת
אין לחם הפנים נאפה בו: גמ' לדברי
האומר. במסכת לילה (דף ק"ט)
מחלוקת: (א) שמה יסא. (ב) עובת
כל השנה שיהא נטר ונדבך ולא
יקריבם עד הרגל ומלא מכוין וממתין
[כ] מלאכה עד המועד ועוד שמה
יעבור בכל מחסר: וליכא [כ] שמה
יסא. אלא אין יכול להקריבם
אלא בו צום:

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

הדרן עלך שתי הלחם
המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי יש להם פדיון משקידשו
בכלי אין להם פדיון והעופות והעצים והלבושה
ובלי שרת כ' משנטמאו אין להן פדיון שלא
נאמר ו פדיון אלא כבהמה: גמ' אמר
שמואל ואפילו הן מהורין נפרין מאי טעמא
כמה דלא קדשי בכלי קדושת רמים ניהו
וקדושת רמים נפרין והא נטמאו תנן הוא
הרין דאע"ג דלא נטמאו ואידי דקא בעי
מיתנא סיפא משקידשו בכלי אין להן פדיון
ואפילו נטמאו נמי לא תנא נמי רישא
שנטמאו כ' עד שלא קדשו בכלי (ט) כ' פשיטא
קדושת הגוף ניהו איצטרך סלקא דתתך אמינא הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי כ' ואע"ג דקדוש קדושת הגוף כי נפיל ביה מום
מיפריק הני נמי ליפרוק קמשמע לן דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי

